

pennifoormat maa mant ärra. Et nüüd särašt arwo ölsamast woib ärraütelda kui ärraawada, selle moisi ke: Kui päwa sissešt püssimees tähendas ei üttegi tõise kui õgwa sinno peale; siis woid sinna, kui püs jo walgalanu ommeti weel julgeste nakkada waštset maia ennesele üles ehitama, ja woid selle sissen sünwä, juwa n. maggada; ehk sa woid ilma peljota weel naest wõtta n. lasti sünnitada ja üleskaskwatada ja need jälle abbiello sisse seada, n. wabhest weel lastelast natta sada. Sā, kui se püssiloot ka allasi ütte ruttega õgwa pälcjoses, siis ei woi ta ommeti mitte enne kui 25 aasta pärrašt päiwašt maa päle jõuda, et täl kül suur wurgust on, n. arwatas et temma ütte minudikese ajal pea 2 wersta maad wois joošta.

Et nüüd sesamma joht ka ei olle ennegi üts tussine täht, enge et temma, ni kui maa, üts kuul on, mes luhwtin taewa laotuse al ei üttegi assja peale joetud, ei ka üttegi alluse peale kinnitud; se om jo silmaga natta. Ent kes jõuab omma arwamisega temma surušt teada sada, mes ütlemata on: kesst et ta ni hirmus kangel meist om, n. ommetegi male robkeste walged teeb, ja kõigen paigun, kōbbe ta paistab, sojendust ja siimist sadab n. kōikkōstutab. Ta on pooltōist musttubhat kōrd suurem kui maa. Mōttelge: kui päiw sissešt one olles, siis es olles ütjinda meie

maailmal mahto seäl sissen; enge ka kuu, ke 50 tubhat pennifoormat meist ärra on, wois ka keel mata omma teewabhet ärrakaia, ilma et ta kōbbegi kinnihakas ehk külge putus, ja temma wois kōts kōrd ni kangel meist olla, n. ommetegi päiwa sissen nenda kui nüüd, ümbre maa ilma kawa wa. Ni suur on päiw! Ming tedda on sesamma wagew kassi tennu, ke maa peäl sedda weikest sinnepiterra temma kōdran walmistab, — üts ni immelik kui tõine! Ehk kes inniminne jõuab, ütte sinnepiterrakest siggiliko iddoga tetta!

Ei olle kaua aega, kui weel kõigefuulsama ternitundja päiwa ilmmarato tullesolli arwsiwa ollewad; ent sedda ennegi es jõua ütski neist ärraawada, kōst selle iggawetsel tussel jākō piddi sama, ni et ta nende tubhande ja tubhande aastaejaden es wābbene, es ka kui kōnal ärra es kistu. Sā, oppetud rahwas ei tia ka joht kōik asju; ent kes ennašt kiitleb, et ta kōik tias, sedda ei woi usku. Sepärrašt nāis nüüd meie päiwaš terminōudjil n. muil moistlito mōbbil päiw, nissammoti kui maa, üts jahhe n. hāmmar kuul ollewat, kōs Jummalat lomadel asset on ke Jōs sandat kiitwa, ja temma armo tundwa. Nagga ni kui maa ümbrel kōigepiddi kōstotaw luhwt on ni on päiwa ümbrel kōigepididi se kaunis walus; n. ei olle sepärrašt mitte mõttelda, et sesamma walus päiwale ilmkannatamata pallawat peas